

POSLOVNI BROJ: P-707/2016
 12. 09. 2019.

POSLOVNI

POSLOVNI

20-00-2019

POSLOVNI BROJ: P-707/2016
 12. 09. 2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 54 Pž-7200/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Josipa Turkalja, predsjednika vijeća, Draženke Deladio, suca izvjestitelja, i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.B. AUTO d.o.o. Zagreb, Koledovčina 8, OIB 89027343720, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Škrobot & partneri d.o.o., Zagreb, E. Murtića 9, i punomoćnik Tomislav Grahovac, odvjetnik iz Zagreba, A. Hebranga 9, protiv tuženika DAUS TRUCK d.o.o. u stečaju, Dugopolje, Put Bana 8, OIB 95174048745, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica iz Zagreba, Zagorska 22, radi predaje stvari, vrijednost predmeta spora: 201.757,31 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2016 od 5. listopada 2017., u sjednici vijeća održanoj 18. lipnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-707/2016 od 5. listopada 2017. u točki I. njezine izreke i u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 8.446,50 kn.

II. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 2.281,25 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev da se naloži tuženiku Daus Truck d.o.o. u stečaju, Dugopolje, predati tužitelju M.B. Auto d.o.o., Zagreb, servisnu opremu: - valjci za ispitivanje kočnica teretnih vozila do 18 tona; naziv ARENAL XL 431, inventurni broj EM-0241; - razvlačilica za vozila do 20 tona, 8 smjerova gibanja; naziv ATT SPID 20000 inventurni broj EM-0242; - uređaj za ispitivanje ispušnih plinova (diesel); naziv BOSCH BEA 150; inventurni broj EM-0243; - uređaj za punjenje plina na vozilima; naziv BOSCH ASC 450; inventurni broj EM-0244; - uređaj za podešavanje trapa na vozilima (optika); naziv KOCH HD-30; inventurni broj EM-0248; - portalna praonica za kamione i autobuse; naziv ISTOBAL 4 PK0200; inventurni broj EM-0248, te mu nadoknaditi troškove postupka uvećano za zakonsku zateznu kamatu u visini koja se dobije uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekuću od donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate, sve to u roku od osam dana od dostave ove presude (točka I. izreke). Nalaže se

tužitelju da u roku od osam dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 8.446,50 kn (točka II. izreke).

Tako je prvostupanjski sud odlučio jer predmetni Ugovor o kupoprodaji opreme i potvrda o isplaćenju kupoprodajnoj cijeni po Ugovoru o kupoprodaji nisu dokaz da je tužitelj stekao vlasništvo predmetne opreme, budući da tužitelj tijekom postupka nije predočio niti ponudio dokaze na okolnosti da je prethodno Euromakina d.o.o. Dugopolje bila vlasnik te opreme. Slijedom navedenog, a kako tužitelj nije dokazao da on kao izlučni vjerovnik ima pravnu osnovu po kojoj može tražiti izdvajanje predmetne opreme iz stečajne mase, sud se nije bavio pitanjem jesu li navedeni predmeti dio imovine stečajnog dužnika, tj. tuženika, jer za osnovano izdvajanje iz stečajne mase trebaju biti kumulativno ispunjene obje pretpostavke. Odluku o trošku sud je utemeljio na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje ZPP).

Tužitelj u žalbi, u bitnom, navodi da iz Ugovora o zakupu dijela poslovnog prostora proizlazi da oprema čija se predaja traži tužbom nije u vlasništvu tuženika i da je sud trebao izvesti dokaze saslušanjem predloženih svjedoka i osoba ovlaštenih za zastupanje. Tvrdi da je vlasnik te opreme i da je sud, primjenom čl. 161. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14; dalje: ZV), trebao ocijeniti tužbeni zahtjev osnovanim. Traži naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 4.687,50 kn.

Tuženik u odgovoru na žalbu osporava žaliteljeve navode i traži naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 2.281,25 kn.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama čl. 365. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. toga Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pravilna i osnovana na zakonu.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za predaju servisne opreme, primjenom čl. 161. st. 1. ZV-a i čl. 79. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ).

Tužitelj tijekom postupka, u bitnom, navodi da mu je tuženik 4. veljače 2015. dao u zakup dio poslovnog prostora na adresi njegovog sjedišta u Dugopolju, Put Bana 8, i to 50% od ukupnog kapaciteta kamionsko servisnog prostora objekta i ostalo (Ugovor s prilogom, priložen na listovima 68. do 76. spisa), te da mu je treća osoba Euromakina d.o.o. koja je imala sjedište na istoj adresi, 25. veljače 2015. prodala i predala u posjed utuženu servisnu opremu. Navodi i da je kupoprodajnu cijenu platio u cijelosti (isprave na listovima 5. do 8. spisa).

Tuženik je pak, u bitnom, naveo da je vlasnik navedenog poslovnog prostora i da je sva utužena servisna oprema ugrađena u objektu od njegove izgradnje 2009. godine.

Tko ima pravo vlasništva ili koje od drugih stvarnih prava na nekoj stvari, ima ga time i na svim njezinim pripadnostima, ako zakonom nije drukčije određeno. Pripadnost stvari je svaki njezin dio, sve što se s njom razmjerno trajno spoji (prirast) i svaki njezin plod, sve dok se od nje ne odvoji. Pripadnost stvari je i sve ono što je njezin pripadak (pertinencija) – čl. 5. st. 2. i 3. ZV-a.

Pripadak (pertinencija ili pobočna stvar) je pokretna stvar koju je njezin vlasnik namijenio da kao sporedna trajno služi svrsi glavne, a stoji u takvu prostornom odnosu prema glavnoj stvari koji odgovara toj namjeni. Nije pripadak ona stvar koja se prema shvaćanju u prometu ne smatra pripadkom. Smatra se da su namijenjeni da trajno služe svrsi zgrade trajno namijenjene nekoj proizvodnoj ili obrtnoj djelatnosti (poslovna zgrada), kao glavnoj stvari, strojevi i slični uređaji namijenjeni toj djelatnosti (čl. 7. st. 1. i 4. ZV-a).

Dakle, ovdje utužena servisna oprema, i to valjci za ispitivanje kočnica teretnih vozila do 18 tona, razvlačilica za vozila do 20 tona, uređaj za ispitivanje ispušnih plinova, uređaj za punjenje plina na vozilima, uređaj za podešavanje trapa na vozilima (optika) i portalna praonica za kamione i autobuse, je pripadnost predmetnog poslovnog prostora – servisa za kamione, pa je neosnovan žaliteljev navod da iz Ugovora o zakupu dijela poslovnog prostora proizlazi da oprema čija se predaja traži tužbom nije u vlasništvu tuženika.

Naime, činjenica da se utužena oprema ne navodi u tamo naznačenoj zakupljenoj opremi na to ne ukazuje jer se, prema tvrdnjama tuženika, radi o opremi ugrađenoj u objekt, pa je i logično da se posebno ne navodi u pojedinačno pobrojanim zakupljenim pokretninama. Tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka nije predložio dokaze kako bi dokazao suprotno, npr. očevid ili fotografije opreme (na koje se i pozvao u tužbi, ali ih nije priložio).

Niti na okolnost da je utužena servisna oprema prije sklapanja spornog kupoprodajnog ugovora bila u vlasništvu treće osobe Euromakina d.o.o. (a ne tuženika) tužitelj nije pravodobno predložio odgovarajući dokaz, i to, prije svega, izvadak iz zemljišnih knjiga za sporni poslovni prostor, s obzirom da se radi o pripadnosti te stvari koja slijedi njezinu pravnu sudbinu.

Stoga je prvostupanjski sud, pravilnom primjenom čl. 221.a ZPP-a, ocijenio da tužitelj nije dokazao ni da je ta oprema prije sklapanja spornog kupoprodajnog ugovora bila u vlasništvu treće osobe Euromakina d.o.o. niti da je nakon toga on postao vlasnik te opreme.

Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da na navedeno upućuje i nesporna činjenica da ni Euromakina d.o.o. (prije sklapanja kupoprodajnog ugovora) niti tužitelj (nakon sklapanja kupoprodajnog ugovora) nisu obavijestili tuženikovu stečajnu upraviteljicu o svom izlučnom pravu na toj opremi nego je to tužitelj učinio tek nakon prestanka Ugovora o zakupu dijela poslovnog prostora sklopljenog s tuženikom.

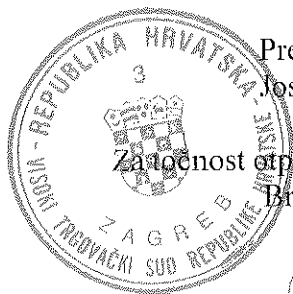
Zato je prvostupanjski sud pravilno postupio kada nije izveo predložene dokaze saslušanjem te je, pravilnom primjenom čl. 161. st. 1. ZV-a i čl. 79. st. 1. SZ-a, ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim.

Pravilna je i odluka o troškovima jer je o njima odlučeno pravilnom primjenom čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a u vezi s mjerodavnim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14).

Zato je, primjenom čl. 368. st. 1. ZPP-a, odlučeno kao pod točkom I. izreke.

Kao pod točkom II. izreke odlučeno je primjenom čl. 155. st. 1. ZPP-a jer sastav predmetnog odgovora na žalbu nije bio potreban za vođenje ove parnice.

Zagreb, 18. lipnja 2019.

Predsjednik vijeća
Josip Turkalj, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman